

102201

Planene om et minnesmerke i Finland over våre falne kamerater er foreløpig stoppet.

Ifølge Aftenposten for 14. februar i år har Jo Benkow henvendt seg til de finske myndigheter, noe som har forårsaket at den finske skogforvaltningen har skrevet til "Komiteen for minnesmerket i Finland" og bedt om å få returnert den skriftlige tillatelse de tidligere hadde gitt for opprettelsen av minnesmerket.

Det er blitt hevdet at minnesmerket ville bli et "kultsted for gammel- og nynazister". Intet er fjernere enn dette. Vi både har tatt og tar fortsatt sterk avstand fra de såkalte nynazister.

Minnesmerket skulle bestå av en stein med en plate med nøytral tekst på norsk og finsk, uten noen politiske symboler.

Komiteen arbeider fortsatt med alternative løsninger. Penger kommer fortsatt inn til kontoen. Sympatierklæringer fra ung og gammel kommer til oss. Det kan nevnes at en gammel far på bortimot 90 år har bedt om at vi ikke gir opp: han ville gjerne at hans dengang unge sønn som falt skulle få et minnesmerke.....

Vi har ikke tenkt å gi opp planene om et minnesmerke i Finland. Men skulle det være noen som mot formodning allerede nå ønsker å få returnert det tilsendte beløp, vil Nord-Nytt være behjelpelig med å formidle ønsket videre til oss.

Komiteen for minnesmerket 1941-44 i Finland.

Krigsbyen Narvik får nytt fredssenter

OLE JOHAN NILSEN

Narvik. — Gjeste til en tradisjon, sa stortil. resident Jo Benkow, da han på Verdens fredsdag lørdag talte til det nystartede Fredssenteret i Narvik. Man vil prøve å ta ham på ordet etter to motedager med både russisk og amerikansk deltagelse, og innspill som varierte fra politikk i nordområdene til Den persiske gulf og norske journalisters manglende evne til analyse av begivenhetene. Det siste var det stortingsrepresentant Rolf Sten (a) som sto for da man søndag diskuterte dagsorden for 1990-årene. — Det er ikke mange «lamer» igjen, men én dom-

nerer idag, og det er «journalismen», sa en opplagt og angrepslysten Rolf Sten. Han kritiserte pressen for dens gjengivelse og fortolkninger uten analyse, med bare korte glimt i TV eller på tabloid-

Steen var bare en av mange som på det to dager lange seminaret kom med bidrag til analyse av dagens flokede internasjonale bilde. Finn Stenstad, som har stått i spissen for seminaret og institusjonen bak dette, var ikke i tvil da Aftenposten ved slutten av møtet spurte hva man kommer til å gjøre fremover:

— Vi vil forsøke å gjøre dette til noe varig, med et permanent sekretariat som kan arrangere fire-tem seminarer

årlig. Vi bør legge mest vekt på ungdomsarbeide, satse på skolemiljø, og regner med støtte fra Universitetet i Tromsø, fylket og kanskje fra Staten. Hus skaffer LKAB oss her i Narvik. Nord-Norge-fondet har gitt oss tilskudd.

Krigsfange

Tanken bak det hele er å forbinde navnet Narvik med fred etter 50 år i krigens slagtskygge, slik det ble sagt ved åpningen. Idéen skal en tidligere jugoslavis krigsfange være kommet med, en av de mange som kom til Nordland under annen verdenskrig som fange.

Jo Benkow talte fra krigs-

nerasjonen med et budskap til dagens unge, og advarte mot fortsatt å holde hatet vedlike som en evighetsmaskin. I dagens vårløsning må vi våge å sette våre fordommer på prøve, sa han.

Trangt om plass

I den sekvensen som tok for seg den politiske dagsorden fremover, pekte Elisabeth Spiro fra den amerikanske ambassade på nye kilder for utfred, slik vi ser det i Gulven, og spådde at det ble trangt om plassen på den internasjonale dagsorden. Hennes kollega Leo Koslakov, Sovjets ambassade, håpet å få tatt opp igjen Gorbatsjovs planer fra 1987 om utvikling i nordområdene.

Redaktør Ivan Kristoffer- sen, Nordlys, ønsket seg en mer aktiv norsk utenrikspolitikk, ikke spredt på tre departementer som idag. Dessuten beklaget han at nordområdene fortsatt levde i skyggen av sjomilitær strategi. Professor Johan Galtung advarte mot utsikter til tysk-japansk dominans i Europa og Sovjet. Professor Tair Talrov, Moskva, spådde oppløsning av det sovjetiske imperium og stilte spørsmål om hva Europa kan gjøre for å bote på kriser i Sovjet.

Finn Gustavsen, SFs og SVs gamle forgrunnslfigur, var kritisk til den måten tysk samling ble gjennomført på, og

kalte det «Anschluss» etter mønster fra 1938, da Tyskland annekterte Østerrike.

Rolf Sten var mer optimistisk, men savnet en norsk utenrikspolitisk debatt om Tyskland. Der er grunnlaget lagt for en tysk stat som kan bli sterkere enn USA, sa han. Forøvrig trodde han at den politiske dagsorden ville bli preget av paradokser og selv-motsigelser.

Andre punkter som ble trukket frem var: Tyske bankers samlede makt, EFs snarlige utvidelser østover, supermaktenes styring av fredsbevarende aksjoner og behov for europeisk og amerikansk hjelp i utviklingen av Kola-halvøya.